q̄ pſūptio: qa ꝑ ipſaʒ recedit hō a bonis qḋ ē peſſimum ut dr̄ in 4°. ethicoꝛ. ſʒ pſūptio dicit̄ eē neqſſima rōne ſupbie ex q̄ ꝓcedit.

Deinde ꝯſide

randū ē de magnificētia ꝛ vitijs oppoſitis. Circa magnificētiā aūt q̄runt̄ q̄tuoꝛ ꝑ vtꝝ magnificentia ſit virt° 2° vtꝝ ſit ṽtus ſp̄alis. 3° q̄ ſit mā ei°. 4° vtꝝ ſit pars foꝛtitudinis.

Ad pꝛimuʒ ſic proce

ditur. Videt̄ ꝙ magnificentia nō ſit virtus. Qui.n.habʒ vnā ṽtutē hʒ oēs ut ſ̄ habitū ē ſʒ aliqs pōt h̄re alias ṽtutes ſine magnificentia: dic.n.phs ī 4° ethicoꝛ ꝙ nō oīs libalis ē magnific°. g̃ magnificētia nō ē virtus.

¶ P̄. Virtus moꝛalis ꝯſiſtit ī medio ut pʒ in 2° ethicoꝛ. ſʒ magnificētia nō videt̄ ꝯſiſtere ī medio ſupexcellit.n. libalitatē magnitudine. magnū āt opponit̄ paruo ſicut extremū q̄rū mediū ē eq̄le ut dr̄ in x°. meth. ꝛ ſic magnificētia nō ē ī medio ſʒ ī extremo. g̃ nō eſt virtus. ¶ P̄. Nulla ṽtus ꝯriat̄ nāli īclīatiōi ſʒ magis pficit ipam ut ſ̄ habitū eſt. ſʒ ſicut phs dic ī 4° ethicoꝛ. magnificus nō ē pſūptuoſus ī ſe ipo qḋ ē ꝯ nālē īcliatōʒ ꝑ quā aliquis maxime ꝓuidet ſibi. g̃ magnificentia ē virtus. ¶ P̄. Scd̄m phm ī 6°. ethicoꝛ. ars ē recta rō factibiliū. ſʒ magnificētia ē circa factibilia ut ex ipo nomine apparet. g̃ magis ē ars q̄ virtus. ¶ Sʒ ꝯ. humana virtus ē pticipatio q̄dā ṽtutis dīne. ſʒ magnificētia ptinet ad ṽtutē dīnaʒ: ſm̄ illud ps. Magnificētia ei° ꝛ virtus ei° ī nubibus. g̃ magnificētia ē virtus. ¶ R° dicēdū ꝙ ſicut dr̄ ī ꝑ ð celo virtus dr̄ ꝑ ꝯpationē ad vltimū ī qḋ potētia pōt: nō q̄dem ad vltimum ex pte defectus ſed ex parte exceſſus cuius ratio conſiſtit ī magnitudine ꝛ iō opari aliqḋ magnū ex q̄ ſumitur nomē magnificētie ꝓpe ptinet ad rōnē ṽtutis vñ magnificētia noīat ṽtutē.

¶ Ad p̄mū g̃ dicēdū ꝙ nō oīs libalis ē magnific° q̄tū ad actū: qa deſūt ſibi ea q̄b° vti neccē ē ad actū magnificū: tñ oīs libal' hʒ habitū magnificētie ul' actu ul' ī ꝓpīq̄ diſpoſiōe ut ſ̄ dictū ē cū de cōnexiōe ṽtutū agēt̄. Ad ſecūdū dicēdū ꝙ magnificētia ꝯſiſtit q̄dem in extremo ꝯſiderata quātitate ei° qḋ facit: ſʒ tñ in medio ꝯſiſtit ꝯſiderata regl'a rōnis a q̄

nō deficit: nec eā excedit: ſicut etiā ð magnanimitate dictū ē. ¶ Ad t̃tiū dicēdū ꝙ ad magnificētiā ptinet facere aliqḋ magnū: qḋ āt ptinet ad pſonā vni° cuiuſq̄ ē aliqḋ pūuʒ in ꝯpatione ad id' qḋ conuenit rebus dīnis uel rebus cōībus. ꝛ iō magnificus nō pn̄cipaliter ītendit ſūptus facere ī his que pertinent ad perſonaʒ pꝛopriā nō qa bonū ſuū n̄ q̄rat ſʒ qa nō ē magnū. ſi q̄d tñ ī his q̄ ad ipm ptinent magnitudinē habeat h̄ etiā magnifice magnificus ꝓſequitur ſicut ea q̄ ſemel ſiūt ut nuptie ul' aliqḋ aliud h° mōi. uel etiā ea q̄ pmanētia ſūt: ſicut ad magnificū ptinet ꝑparare ꝯueniētē habitatōnē ut dr̄ in 4°. ethicorum. ¶ Ad q̄rtum dicēdū ꝙ ſicut phs dicit in 6°. ethicoꝛ. opoꝛtet artis eſſe quādā virtutem. ſ. moꝛalē ꝑ quā. ſ. appetitus īclinet̄ ad recte vtēdū rōne artis. ꝛ h̄ ptinet ad magnificentiā. vñ nō ē ars ſed virtus.

Ad ſecunduʒ ſic pro

ceditur. Videt̄ ꝙ magnificētia nō ſit ſp̄alis virtus. Ad magnificētiaʒ.n. videt̄ ptinere facere aliqḋ magnū. ſʒ facere aliqḋ magnum pōt ꝯuenire cuilibet ṽtuti ſi ſit magna ſicut q̄ habʒ magnā virtutē tpantie facit magnū tpantie opus. g̃ magnificētia nō ē aliq̄ ſp̄alis virtus: ſed ſignat ſtatū pfectū cuiuſlibet ṽtutis ¶ P̄. Eiuſdē videt̄ facere aliqḋ ꝛ tēdē ī illḋ ſed tēdē ī aliqḋ magnū ptinet ad magnimitatē ut ſ̄ dictū ē. g̃ ꝛ facere aliqḋ magnū ptinet ad magnimitatē. n̄ g̃ magnificētia ē ṽt° diſticta a magnimitate. ¶ P̄. Magnificentia videt̄ ptinere ad ſcitatem: dr̄.n. Exo. 15°. Magnificus ī ſcitate. ꝛ ī ps. Scitas ꝛ magnificētia ī ſcificatione ei°. ſʒ ſcitas ē idē religioni ut ſ̄ habitū ē. g̃ magnificētia videtur idē eē religioni. nō g̃ ē virtus ſp̄alis ab' alijs diſticta. ¶ Sʒ ꝯ ē ꝙ phs ꝯnumerat eā alijs ṽtutibus ſp̄alibus. R° dicēdū ꝙ ad magnificētiā ptinet facere aliqḋ magnū ſicut ex ipſo nomine apparet. facere autē dupliciť pōt accipi. vno° ꝓpe. alio° cōiter. ꝓpe aūt facere dr̄ opari aliqḋ ī extioꝛi mā: ſic facere domū uel aliqḋ aliud h° mōi. cōiter aūt dr̄ facere ꝑ q̄cūq̄ actione ſiue trāſeat ī extioꝛē mām ſicvrere ꝛ ſecare. ſiue maneat ī ipſo agēte ſicut ītelligere ꝛ velle. ſi g̃ magnificentia accipiat̄ ſm̄ ꝙ factionē alicui° magni ipoꝛtat ꝓut factio ꝓpe dr̄: ſic magnificētia ē ſp̄alis virtus opus.n. factibile ꝓducit̄ ab arte: ī cuius q̄dē vſu pōt attēdi vna ſpecialis ratio bonitatis

ꝙ ipſū opus factū ꝑ partē ſit magnū.ſ.i quātī
tate ꝓcioſitate uel dignitate :qḋ fac̄ magni
ficētia.⁊ ſm̄ h̄ magnificētia ē ſpālis v̄tꝰ. Si
v̄o nomē magnificētie accipiat̄ ab eo qḋ eſt
facē magnū ſ; ꝙ facē coīt̄ ſuit̄:ſic magnifi
cētia n̄ ē ſpāl̄ v̄tꝰ. ¶ Ad p̄mū ḡ dn̄duz ꝙ ad
quālibet virtutē ꝑfectam pertinet magnuȝ
facere ex ſuo genere ſm̄ ꝙ facere coīt̄ ſumi
tur.nō aūt ſm̄ ꝙ ſumit̄ ꝓprie:ſed h̄ ē ꝓpriū
magnificētie. ¶ Ad ſcḋm dicēdū ꝙ ad ma
gnanimitatē ꝑtinet nō ſolū tēdere i magnū
ſ; etiā i oīb' v̄tutibus magnū oꝑari uel faciē
do uel q̄liťcūq; agēdo ut dr̄ i 4.° ethicoꝝ: ita
tn̄ ꝙ magnimitas circa h̄ reſpicit ſolā rōnē
magni.alie aūt v̄tutes q̄ ſi ſint ꝑfecte magnū
oꝑant̄:nō tn̄ p̄ncipalit̄ dirigūt ītētionē ſuaȝ
ad magnum:ſ; ad id qḋ ē ꝓpꝛū vniuſcuiuſq; v̄tu
ti.magnitudo aūt cōſeq̄t̄ ex quātitate virtu
tis.ad magnificētiā v̄o ꝑtinet nō ſolū facere
magnū ſm̄ ꝙ facere ꝓpe ſumit̄: ſed etiaȝ ad
magnū faciēdū.tendere aīo. Un̄ Tulliꝰ dic
in ſua rethorica ꝙ magnificētia ē rex magna
rum ⁊ excelſarū cū aī q̄dā āpla ⁊ ſplēdida ꝓ
poſitione cogitatio atq; adminiſtratio ut cogi
tatō referat̄ ad int̄iorē intētōȝ.adminiſtratio
āt ad ext̄iorē executōȝ.vn̄ oȝ ꝙ ſicut magna
nimitas intēdit aliquod magnū i oī mā .ita
⁊ magnificentia in aliq̄ oꝑe factibili. ¶ Ad
tertiū dn̄dū ꝙ magnificētia itendit opꝰ ma
gnū facē.oꝑa aūt ab hoībus facta ad aliquē
finē ordinant̄.nullus āt finis hūanoꝝ oꝑeꝝ
eſt adeo magnꝰ ſicut honoꝛ dei.⁊ iō magni
ficentia precipue magnū opꝰ facit in ordine
ad honorē dei.vn̄ ph̄s dic i 4.° ethicoꝝ ꝙ ho
norabiles ſūptus ſūt maxime q̄ ꝑtinent ad
diuina ſacrificia.⁊ circa hos maxime ſtudet
magnificus.⁊ iō magnificētia ꝯiūgit̄ ſcītati
q2 p̄cipue eius effectus ad religionem ſiue
ad ſanctitatem ordinatur.

Ad tertiuȝ ſic proce

ditur. Videt̄ ꝙ mā magnificentie non ſint
ſūpꝰ magni. Circa eandē.n.mām non ſunt
due v̄tutes.ſ; circa ſūptꝰ ē libalitas ut ſ̄ ha
bitū ē.ḡ magnificētia non eſt circa ſūptus.
¶ P̄. Oīs magnificꝰ ē libalis ut dr̄ i 4.° ethi
coꝝ.ſed libalitas ē magl̄ circa dona q̄ȝ circa
ſūptꝰ.ḡ etiā magnificētia nō p̄cipue ē circa
ſūptꝰ ſed magl̄ circa dona. ¶ P̄. Ad magni
ficētiā ꝑtinet aliqḋ opus exteriꝰ facē.nō aūt
q̄buſlibet ſūptibꝰ fit aliqḋ exteriꝰ opꝰ etiā ſi
ſint ſūptꝰ magni.puta cū aliq̄s multa expen
dit i exenijs mittēdis.ḡ ſūptꝰ nō ſūt ꝓpā
mā magnificētie. ¶ P̄. Magnos ſūptꝰ nō
p̄nt facē niſi diuites.ſ; oēs uirtutes p̄nt h̄re
etiā paupes:q2 v̄tutes n̄ ex neccitate īdigent
ext̄iori fortūa.ſ; ſibi ipiſ ſufficiūt ut Seneca
dic i liº de ira.ḡ magnificētia nō ē circa ma
gnos ſūptꝰ. Sȝ ꝯ̄ ē qḋ ph̄s dic i 4.° ethicoꝝ
ꝙ magnificētia nō extendit̄ circa oēs oꝑa
tōnes q̄ ſūt i pecunijs ſicut libalitas.ſ; circa
ſūptuoſas ſolū in q̄bꝰ excellit libalitatē ma
gnitudine.ḡ ē ſolū circa magnos ſūptus.
Rº dicendū ꝙ ad magnificētiā ſicut dictuȝ
ē ꝑtinet intendē ad aliquod magnuȝ opꝰ fa
ciendū.ad h̄ aūt ꝙ aliqḋ magnū opus cōue
nient̄ fiat req̄rūt̄ ꝓportionati ſūptꝰ:non .n.
poſſūt magna oꝑa fieri niſi cū magnis expē
ſis.vn̄ ad magnificētiā ꝑtinet magnos ſūptꝰ
facē ad h̄ ꝙ opꝰ magnū cōuenienter fiat.vn̄
⁊ ph̄s dic i 4.° ethicorū ꝙ magnificus ab eq̄
li.i.a ꝓportionato ſūptu opus faciet magis
magnificū.ſūptus aūt ē q̄dā pecūie emiſſio
a q̄ pōt aliq̄s ꝓhiberi ꝑ ſuꝑfluū amorē pecu
nie.⁊ iō mā magnificētie p̄nt dici ⁊ ipi ſum
ptus q̄bus utit̄ magnificꝰ ad opus magnū fa
ciendū.⁊ ipſa pecūia q̄ utitur ad ſūptus ma
gnos faciēdos.⁊ amoꝛ pecūie quē moderat̄
magnificꝰ ne ſūptꝰ magni īpediant̄. ¶ Ad
p̄mū ḡ dn̄duȝ ꝙ ſicut ſ̄ dictū ē:v̄tutes ille q̄
ſūt circa res exteriores h̄nt aliquaȝ difficul
tatē ex ipſo gener̄ rei circa quā ē v̄tus.⁊ aliā
difficultateȝ ex magnitudine ipſius rei. ⁊ iō
oportet circa pecuniā ⁊ uſū eiꝰ eē duas v̄tu
tes.ſ.libalitatē q̄ reſpicit cōit̄ uſum pecunie
⁊ magnificentiā q̄ reſpicit magnuȝ pecunie
uſū. ¶ Ad ſecundū dn̄dū ꝙ uſus pecūie ali
ter ꝑtinet ad libalē.⁊ alit̄ ad magnificū.ad li
beralē.n.ꝑtinet ſm̄ ꝙ ꝓcedit ex ordinato af
fectu circa pecunias.⁊ iō oīs uſus debitꝰ pe
cūie cuiꝰ īpedimētū tollit moderatō amoꝛ̄
pecunie ꝑtinet ad libalitatē.ſ.⁊ dona ⁊ ſum
ptus.ſ; uſus pecunie ꝑtinet ad magnificū,in
ordine ad aliqḋ magnū opus qḋ faciēduȝ ē.
⁊ talis uſus nō pōt eē ſine ſūptu ſiue expēſa.
¶ Ad tertiū dn̄dū ꝙ magnificus etiaȝ dat
dona uel exēia ut dr̄ i 4.° ethicoꝝ.nō tn̄ ſub
rōne doni ſ; potiꝰ ſub rōne ſūptus ordinati
ad aliqḋ opꝰ faciēdū:puta ad honorandū ali
quē:uel ad faciēduȝ aliq̄d unde ꝓueniat ho
noꝛ toti ciuitati:ſicut cū facit aliq̄d ad quod
tota ciuitas ſtudet. ¶ Ad q̄rtuȝ dn̄dū ꝙ p̄n
cipalis actus v̄tutꝭ ē int̄ioꝛ electō quā v̄tus
pōt h̄re abſq; ext̄iori fortūa.⁊ ſic etiā pauꝑ

pôt eẽ magnificus.ſʒ ad extiores act⁹ ṽtutũ
regrũť bõa fortune ſicut q̃dã inſtrumẽta. et
ſm h̄ paup ñ pôt actũ magnificẽtie extiorẽ
exerceř ĩ his q̄ ſũt magna ſimpliciť.ſʒ forte ĩ
his q̄ ſũt magna p cõpatõnẽ ad aliq̃ opus
qḋ ⁊ ſi ĩ ſe ſit paruũ:tñ pôt magnificari ſm
ꝓportionẽ illi⁹ gnis:nã puũ ⁊ magnũ dicũ
tur relatiue ut phus dicit ĩ p̃dicamentis.

Ad quartum ſic pro

cediť.Videť ꝙ magnificẽtia nõ ſit ps forti
tudinis.Magnificẽtia.n.cõuenit ĩ mã cum
libalitate ut dictũ ẽ.ſʒ libalitas nõ ẽ ps forti
tudiniſ ſʒ iuſticie.g̃ magnificẽtia ñ ẽ ps forti
tudinis.¶ P.Fortitudo ẽ circa timores et
audacias. magnificẽtia aũt ĩ nullo videť re
ſpicẽ timorẽ ſʒ ſolũ ſũpt⁹ q ſũt opatiõeſ que
dã.g̃ magnificẽtia magl ṽr ptinẽ ad iuſticiã
q̄ ẽ circa opatões q̃ʒ ad fortitudinem.¶ P.
Phs dic̃ ĩ 4° ethicoꝝ ꝙ magnific⁹ ſciẽti aſ
ſimilať.ſʒ ſcia magl ↄuenit cũ prudẽtia q̃ʒ cũ
fortitudine.g̃ magnificẽtia nõ debʒ poni ps
fortitudinis. Sʒ ↄ̃ ẽ ꝙ Tulli⁹ ⁊ Macrobi
us ⁊ Andronic⁹ magnificẽtiã ptẽ fortitudis
ponũt. R° dicẽduʒ ꝙ magnificẽtia ſm ꝙ ẽ
ſpãlis uirt⁹ ñ pôt poni ps ſubiectiua fortitu
dinis q2 ñ ↄuenit cũ ea ĩ mã ſʒ poniť ps eiuſ
inq̃ʒtũ adiũgiť ei ſic̃ uirt⁹ ſecũdaria p̃ncipa
li.Ad h̄ aũt ꝙ aliq̃ uirt⁹ adiũgať alicui p̃nci
pali duo regrũť ut ſ̃ dictũ ẽ:q2 vnũ eſt ut ſe
cũdaria ↄueniat cũ p̃ncipali.aliud ãt ẽ ut in
aliq̃ excedať ab ea.magnificentia ãt ↄuenit
cũ fortitudĩe ĩ h̄ ꝙ ſic̃ fortitudo tendit in ali
qḋ arduũ ⁊ difficile:ita etiã ⁊ magnificẽtia
vñ etiã videť eẽ ĩ iraſcibili ut fortitudo . ſed
magnificẽtia deficit a fortitudine ĩ h̄ ꝙ illḋ
arduũ ĩ qḋ tẽdit fortitudo hʒ difficultatem
ꝓpť piculũ qḋ imminet pſone.arduũ autẽ in
qḋ tẽdit magnificẽtia hʒ difficultatẽ ꝓpter
diſpẽdiũ rerũ qḋ ẽ multo min⁹ q̃ʒ piculũ p
ſone.⁊ iõ magnificẽtia poniť ps fortitudis.
¶ Ad p̃mũ g̃ dicẽdũ ꝙ iuſticia reſpicit ope
ratiões ſm ſe ꝓut in eis ↄſiderať rõ debiti
ſʒ libalitas ⁊ magnificẽtia ↄſiderãt opatiõeſ
ſũptuũ ſm ꝙ ↄpanť ad paſſiões aĩe :diuerſi
mode tñ.nã libalitaſ reſpicit ſũpt⁹ p ↄpatõʒ
ad amorẽ ⁊ ↄcupiam pecuniaꝝ q̄ ſũt paſſio
nes ↄcupiſcibilis qb⁹ nõ ĩpediť libalis a da
tiõib⁹ ⁊ ſũptib⁹ faciendis.vñ ẽ ĩ ↄcupiſcibili
ſʒ magnificẽtia reſpicit ſũpt⁹ p ↄpationẽ ad
ſpem attigẽdo ad aliq̃d arduũ:nõ ſimpliciť
ſicut magnimitas ſʒ ĩ detmĩata mã.ſ.ĩ ſũpti
bus.vñ magnificentia videť eẽ ĩ iraſcibili ſi
cut ⁊ magnimitas.¶ Ad ſecũdũ dicendum
ꝙ magnificentia ⁊ ſi nõ ↄueniat cuʒ fortitu
dine in mã:ↄuenit tñ cũ ea ĩ ↄditione maťie
inq̃ʒtũ.ſ.tẽdit ĩ aliq̃d arduũ circa ſũpt⁹ ſicut
fortitudo ĩ aliq̃d arduũ circa timores. ¶ Ad
tertiũ dḋ ꝙ magnificentia ordinat vſũ artiſ
ad aliqḋ magnũ ut dictũ eſt.ars ãt eſt ĩ rõ
ne.⁊ iõ ad magnificũ ptiet bñ vti rõne ĩ attẽ
dendo ꝓportioneʒ ſũpt⁹ ad op⁹ qḋ faciendũ
eſt.⁊ h̄ p̃cipue nccẽiuʒ eſt ꝓpť magnitudinẽ
vtriuſq3:q2 niſi diligens cõſideratio adhibe
retur iminerʒ piculũ magnitudini.

Deinde ↄſide

rãdũ ẽ ḋ vitijs oppoſitl ma
gnificẽtie.Et circa h̄ q̃runť
duo.p̃ vtrũ paruificentia ſit
vitiũ. 2° ḋ vitõ ei oppoſito.

Ad primuʒ ſic proce

diť.Videť ꝙ paruificẽtia nõ ſit vitiũ. Virt⁹
n.ſicut ẽ moderatiua magnoꝝ:ita etiã mo
deratiua puoꝝ.vñ ⁊ libales ⁊ magnifici aliq̃
pua faciũt.ſʒ magnificẽtia ẽ ṽt⁹.g̃ ſiliť puiſi
ficẽtia magl ẽ ṽt⁹ q̃ʒ vitiũ ¶ P. Phs dic̃ ĩ 4°
ethicoꝝ ꝙ diligẽtia rõcinij ẽ puiſica.ſed dili
gẽtia rõcinij videť eſſe laudabilis:q2 bonuʒ
hoĩs ẽ ſm rõneʒ eẽ:ut Dyo⁹ dic̃ 4° ca° ḋ di
ui.no.g̃ puiſicẽtia nõ ẽ vitiũ.¶ P. Phus di
cit in 4° ethicoꝝ ꝙ puiſicuſ ↄſumit pecũiaʒ
triſtat⁹.ſʒ h̄ ptinet ad auariciã ſiue ad illibe
ralitatẽ.g̃ paruificẽtia nõ ẽ vitiuʒ ab alijs di
ſtinctũ. ¶ Sʒ ↄ̃ ẽ ꝙ phus ĩ 2° ⁊ 4° ethicoꝝ
põit puiſicẽtiã ſpãle vitiũ magnificentie op
poſitũ.¶ R° dicẽdũ ꝙ ſic̃ ſ̃ dictũ ẽ: mora
lia ſpeciẽ a fine ſortiũť.vñ ⁊ a fine ut pluries
noĩanť.ex h̄ g̃ diciť aliqs puiſic⁹ ꝙ intẽdit
ad aliq̃d puũ faciẽdũ.puũ aũt ⁊ magnũ ſm
phm ĩ p̃dicamẽtl relatiue diciť.vñ cũ diciť
ꝙ paruificus ĩtendit aliq̃d paruũ facẽ: ĩtelli
gendũ ẽ in cõpatione ad gen⁹ operis qḋ fac̃
In q̃ qdẽ puũ ⁊ magnũ pôt attẽdi dupliciť
vno° ex pte opis fiẽdi.alio° ex pte ſũpt⁹.ma
gnific⁹ g̃ p̃ncipaliť ĩtẽdit magnitudinẽ ope
ris.ſcđario ĩtendit magnitudinẽ ſũpt⁹ quã
nõ vitat ut faciat magnũ opus.vñ ⁊ phs dic̃
ĩ 4° ethicoꝝ ꝙ magnific⁹ ab eq̃li ſũptu op⁹
facit magis magnificũ.puiſic⁹ ãt eↄ° p̃ncipa
liť qdẽ ĩtẽdit puitatẽ ſũpt⁹.vñ ⁊ phſ dic̃ ĩ 4°
ethicoꝝ ꝙ ĩtẽdit q̃liť minũ cõſumat . ex cõ
ſequẽti aũt ĩtendit paruitatẽ operl quã.ſ.ñ